

[Sigsgaard.]

sagde, at nu skulle den registrering, der alene fandt sted under hensyn til folks politiske overbevisning, høre op. Det er altså kun en mindre del af registreringen, der er hørt op. Jeg har indtryk af, at f. eks. telefonaflytningerne er blevet intensiveret i den seneste tid, og det er jo skrappt, at også medlemmer af dette ting får deres telefon aflyttet, rent bortset fra at alt det klikkeri er temmelig forstyrrende. Det er ikke særlig demokratisk, når regeringen ved sin justitsminister lader visse oppositionspolitikers telefoner aflytte.

Vi har også foreslået, at der gives 1 mill. kr. til befrielsesbevægelsen i Moçambique, FRELIMO. Så vidt jeg ved, ydes der faktisk i dag et mindre beløb, og vi synes, at det skal forøges. Også den ene million er selvfølgelig for lidt, men det er en begyndelse. Og jeg begriber ikke rigtig hr. Poul Dams voldsomme afstandtagen fra, at dele af beløbet efter samråd med FRELIMO eventuelt kan anvendes til andre dele af organisationens virksomhed. Moçambique-instituttet er jo kun en del af den aktivitet, der udfoldes.

I Angola og Portugisisk Guinea holdes befolkningen ligesom i Moçambique undertrykt med tyske, italienske og amerikanske våben af vor allierede, Portugal, og det, der foregår her, er ikke mindre grusomt end det, der sker i Vietnam. Det interesserer ikke den danske offentlighed så meget, først og fremmest fordi vi får så få oplysninger om det. Men også dér brændes folk ihjel med napalm. Der findes film, der viser det, men noget sådant får vi jo ikke lov til at se i TV. Også dér bombarderes landsbyerne, også dér brændes befolkningens huse af, men også dér findes der partier og bevægelser, der kæmper for befrielse af deres land. De administrerer store landområder, de etablerer undervisning, de opretter sygehuse, de sørger for levnedsmiddelforsyninger, men de mangler penge og næsten alt andet. Vi foreslår, at der til en begyndelse ydes dem 2 mill. kr. fra den danske stat.

Nu må jeg igen gøre en bemærkning til SF's ordfører, hr. Poul Dam, ikke fordi det burde være en dialog alene mellem os eller vore partier, men fordi andre jo ikke har fundet anledning til at kommentere disse

forslag. Hr. Poul Dam tog meget skarpt afstand fra, at bistanden kunne blive politisk betonet. Derfor vil jeg gerne sige til hr. Poul Dam, at efter min opfattelse er alle ydelser til udviklingslandene politisk betonet, og de har politiske virkninger; det bør vi gøre os klart, hver eneste gang der ydes en bevilling til et udviklingsland. I øvrigt ved jeg ikke, om hr. Poul Dam er opmærksom på, at f. eks. PAIGC, befrielsespartiet i Portugisisk Guinea, for tiden arbejder på at få opført et hospital. Det er elendige muligheder, man har for at behandle f. eks. napalmofrene i Guinea i dag. Det arbejder man på, men man har ikke rigtig penge til dette hospital, det koster jo mange penge at lave et hospital. På samme måde har man mange andre opgaver i gang; og jeg ved ikke, hvorfor hr. Poul Dam tager så voldsomt afstand fra, at de udføres. Argumentet vedrørende den politiske begrundelse kan ikke være det eneste, for hr. Poul Dam ved udmærket godt — og det ved hele dette ting selvfølgelig — at vi i forvejen i høj grad yder politisk bistand til disse områder, nemlig til portugiserne. Det kan virke hyklerisk, at vi — samtidig med at vi altså måske yder den støtte, som VS her stiller forslag om — samtidig gennem NATO og EFTA og gennem private investeringer støtter den portugisiske undertrykkelse, og for mange er denne danske politik utålelig. Man kan håbe, og det er mit håb, at en vedtagelse af vort ændringsforslag kan blive begyndelsen til en ny politik.

Det har i pressen været hævdet, at Danmark allerede støtter disse befrielsesbevægelser, og at hjælpen i 1967 var på 430.000 kr. Jeg kan henvise til Politiken for, jeg tror den 12. januar og B.T. for den 25. januar i år. Jeg håber, det er rigtigt, og beder udenrigsministeren bekræfte det. Hvis det er rigtigt, så har udenrigsministeren altså ikke de samme betænkeligheder som hr. Poul Dam. Samtidig beder jeg udenrigsministeren oplyse, hvad bistanden udgjorde i 1968, og hvordan den var fordelt på de tre lande. Men dels er 430.000 kr. — forudsat at det tal, som er oplyst i dagspressen, er rigtigt — meget lidt, det er kun en dråbe i havet, det er jo meget store lande, det drejer sig om, med kolossale